

Publicerad 2008-05-05 14:38 av whoneedslove

Nedskrivet i all hast (såklart).

Bort, framåt, vidare.

Många människor omkring dig och du banar en väg emellan dem. Fort framåt. Du springer framför bilar och bussar utan att se dig för, och i hemlighet är du besviken för att ingenting händer.

Med tåg och buss rör du dig över hela landet. Det gäller att aldrig stanna upp, alltid vidare, alltid framåt. Tusentals människor betraktar du, men du tar dig aldrig tid att lära känna dem. Du hinner inte och snart ska du ändå dö. Överallt finns något som är välbekant, så du håller dig i rörelse.

Stannar du så är det mitt i vägen, mellan de vita strecken, och mitt i natten. Du låter dig balansera på någon slags gräns mellan risken och tryggheten och sedan rusar du vidare. Står du stilla för länge tappar du balansen. Alltid vidare, alltid framåt.

Du letar och letar och i vissa ögonblick är du faktiskt ikapp dig själv. Men stannar du för länge är du borta igen. Alltid borta, framåt och vidare.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren whoneedslove med Poeter.se id #22796 innehar upphovsrätten